

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 023289 19 Кж
Бања Лука, 18.04.2019. године

Врховни суд Републике Српске у Посебном вијећу за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и др Вељка Икановића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осумњиченог С.С., због постојања основане сумње да је починио кривично дјело тешко убиство из члана 125. став 2. Кривичног законика Републике Српске у стицају са кривичним дјелима тешка крађа из члана 226. став 1. тачка 1. Кривичног законика Републике Српске и тешка тјелесна повреда из члана 132. став 2. истог закона, одлучујући о жалби браниоца осумњиченог, адвоката Б.В. из С., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала 11 0 К 023289 19 Кв 2 од 05.04.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 18.04.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца осумњиченог С.С., изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 023289 19 Кв 2 од 05.04.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала 11 0 К 023289 19 Кв 2 од 05.04.2019. године, продужен је притвор за још два (2) мјесеца против осумњиченог С.С., против којег се води истрага због кривичног дјела тешког убиства из члана 125. став 2. Кривичног законика Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 64/17, у даљем тексту: КЗ РС) у стицају са кривичним дјелима тешке крађе из члана 226. став 1. тачка 1. и тешке тјелесне повреде из члана 132. став 2. истог закона.

Притвор је против осумњиченог продужен из притворских разлога прописаним у члану 197. став 1. тачке б) и г) Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 53/12, 91/17 и 66/18, у даљем тексту: ЗКП РС).

Против тог рјешења благовремено је жалбу изјавио бранилац осумњиченог, адвокат Б.В. из С., због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се рјешење преиначи тако што ће се утврдити да не постоје законски услови за продужење притвора, те одреди да се осумњичени одмах пусти на слободу или да се рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овога рјешења из следећих разлога:

Неосновани су жалбени наводи да је побијано рјешење донесено уз битне повреде одредаба ЗКП РС. Жалба браниоца и не наводи конкретно о којој битној повреди одредаба ЗКП РС се ради и која конкретно битна повреда одредаба ЗКП РС је у поступку доношења и писмене израде побијаног рјешења почињена. У суштини образложење жалбе се своди на оспоравање чињеничне основе побијаног рјешења, како у погледу постојања основане сумње да је осумњичени починио кривична дјела за која се терети, тако и у погледу постојање посебних притворских разлога по којима је осумњиченом продужен притвор из члана 197. став 1. тачка б) и г) ЗКП РС.

Супротно наводима жалбе браниоца осумњиченог, побијано рјешење је у погледу општег услова за одређивање притвора, да је у овој фази истраге осумњичени основано сумњив да је починио кривична дјела која му се стављају на терет, дало потпуно увјерљиве, прихватљиве и ваљане разлоге на страни 3., 4. и 5. побијаног рјешења, које разлоге у цјелости прихвата и овај суд, па се жалилац упућује на те разлоге. Осим тога, објективни докази, на које се позива првостепени суд у образложењу побијаног рјешења, у овој фази истраге, указују на осумњиченог, као једног од извршилаца ових кривичних дјела. Коначно, Тужилаштво и спроводи истрагу против осумњиченог и других, за сада непознатих, извршилаца, с циљем да расвјетли и утврди улогу сваког од извршилаца, па је без основа тврдња жалбе браниоца осумњиченог да осумњичени није био на лицу мјеста и да се не може довести у везу са извршењем ових кривичних дјела

Надаље, супротно жалбеним приговорима, за оба успостављена приворска разлога из одредбе члана 197. став 1. тачке б) и г) ЗКП РС, дато је у побијаном рјешењу детаљно и аргументовано образложење, које овај суд у цјелости прихвата као ваљано. Наиме, правилно побијано рјешење цијени околности под којима су наведена кривична дјела почињена и да је у њиховом извршењу учествовало више лица, да та лица нису откривена и да су иста несумњиво позната осумњиченом, те да нису пронађени сви предмети који су употребљени за извршење наведених кривичних дјела. Наведене чињенице и по оцјени овог суда указују да постоји основна бојазан да уколико би био пуштен на слободу, осумњичени уништио или сакрио још неоткривене трагове и предмете који могу послужити као доказ у откривању и расвјетљавању извршења наведених кривичних дјела, те да би утицао на саучеснике који су њему познати, с циљем избјегавања или умањивања своје одговорности и на тај начин ометати успјешно вођење кривичног поступка.

Исто тако, када је у питању посебан притворски разлог из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, побијано рјешење је правилно утврдило да је, за одређивање, односно, продужење притвора, по овом посебном притворском основу, испуњен објективни услов, јер се за кривично дјело тешког убиства из члана 125. став 2. КЗ РС, може изрећи казна затвора од најмање 10 година или казна дуготрајног затвора. Начин извршења и посљедице тог дјела које се огледају у бруталном и безобзирном лишењу живота оштећеног Д.О. у граду Б.Л., у присуству његове супруге, на малој удаљености од породичне куће, дјело чине нарочито тешким и осумњиченог тако опасним, да би његово пуштање на слободу и у овој фази поступка, резултирало стварном пријетњом нарушавања јавног реда, како на подручју града Б.Л., гдје је дјело учињено и гдје живе преостали чланови породице убијеног Д.О., као и пријатељи и познаници, па се за њих реално може очекивати да би своју узнемиреност и незадовољство, због извршеног кривичног дјела, манифестовали окупљањем и протестима на јавном мјесту. Стога је по оцјени овог суда, правилна одлука првостепеног суда да се осумњиченом продужи притвор и по овом посебном притворском основу.

Из наведених разлога жалба браниоца осумњиченог није основана, па је ваљало ту жалбу одбити и одлучити као у изреци овог рјешења на основу члана 337. став 3. ЗКП РС.

Записничар
Соња Матић

Предсједница вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић